

blago, nimajo pa pravice, da bi jih kar enostavno — napadle in uničile. Ob enem Združene države Severne Amerike opominjajo Nemčijo, naj dobro premisli, kakšne posledice bi nastale za razmerje med Združenimi državami in Nemčijo, če bi nemške pomorske vojne sile napadle ali uničile kakšno trgovsko ladjo Združenih držav in povzročile smrt le enega ameriškega državljanca. Če bi se zgodilo kaj takega, bi bila vlada Združenih držav prisiljena, da bi storila za to odgovorno nemško vlado.

Istočasno, kakor Nemčiji, so Združene države poslale tudi Angliji opomnico, v kateri se Anglija svari pred splošnim izrabljanjem zastav nepristranskih držav. Vlada Združenih držav je v velikih skrbih, če bodo angleške ladje izrabljale ameriško zastavo. Če bi zavoljo take izrabe tudi ameriške ladje postale žrtev nemških napadov, bi v tem slučaju tudi angleška vlada bila odgovorna za izgubo življenja ali premoženja podanikov Združenih držav, severoameriških.

Nemška vlada je na opomnico Združenih držav odgovorila, da bo vprašanje o napovedanih napadih na angleške trgovske ladje vnovič preudarila, ako Anglija ne bo ovirala čovoza živl za prebivalstvo Nemčije, ki ne pripada armadi in vojni mornarici.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 17. februarja.

Pozornost vzbuja vest, ki je došla iz Aten, da Turki utrjujejo pod vodstvom nemških častnikov maloazijsko obalo Egejskem morju nasproti otokoma Kijos in Mitilene. Nekateri mislijo, da se Turki tukaj hočejo zavarovati zoper Italijo, katere utrjuje otok Rodos in zbira na istem številne svoje čete.

Na Kavkazu so se zadnji čas vršile satno le manjše praske.

V turško črnomoško pristanišče Trapecunt so 11. t. m. udrle ruske torpedovke in so obstreljevale severoameriški parnik „Washington“ tako močno, da se je potopil. Nato so torpedovke še obstreljevale mesto in razrušile nekaj hiš.

V Egiptu so bili nekaki poizkusni boji ob Sueškem prekopu med Angleži in Turki, ki so na nekem kraju prekoračili prekop, da poizvedujejo o angleških obrambnih prireditvah. Angleška poročila pravijo, da so bili po triurnem boju Turki pognani z izhodnega brega, katerega so bili poprej že na nekaterih krajih prekoračili. — Turki sultan Mehmed Rešad je v posebnem oklicu pozval prebivalstvo v Egiptu, naj se pridruži vojski zoper tuje-Angleže in tako osvobodijo domovino tujega upliva. — Francozi so poslali nekaj svojih čet Angležem na pomoč, da se jim tako izkažejo hvalne za pomoč proti Nemcem.

V Mezopotamiji se je dne 12. t. m. vršil precejšen spopad med Angleži in Turki pri mestu Korna. Turki so Angleže porazili in jim odvzeli 500 velblodov.

Domača in zunanja politika.

Uspeh papeževega posredovanja.

Sv. Oče Benedikt XV. je s svojimi neumornimi mirovnimi težnjami vendar dosegel, da se bodo oni vojni ujetniki, ki so nesposobni za nadaljno bojevanje, med vojskujočimi se državami izmenjali. Prva taka izmenjava se je začela vršiti med Nemčijo, Francijo-Anglijo že dne 15. in 16. t. m. V nizozemsko pristanišče Vlissingen so dne 16. februarja pripeljali 100 nemških vojnih ujetnikov iz Anglije. Ujetnike pa spremlja osobe Rudečega križa. Iz Vlissingena bodo oproščeni ujetniki z vlakom odpeljani v Nemčijo. Angleški ujetniki, ki se bodo še menjali, se zbirajo v Lingenu blizu nizozemske meje, oziroma v Lütichu. Francoski ujetniki pa se zbirajo v Konstanci ob Bodenskem jezeru, odkoder bodo odposlani v domovino.

Upad Albancev v Srbijo.

Iz Niša v Srbiji se poroča: Dne 15. t. m. so prekoračili številne albanske čete srbsko mejo v pokrajini Prizren. Ker so bile albanske čete mnogo številnejše, kakor srbske, so se morale poslednje, kakor tudi vse srbske oblasti iz dotičnih krajev umakniti. Albanci prodirajo v smeri Zapod—Topoljeno—Glavočnica in so razdrli na več mestih brzojavne in telefonske zveze. Dosedaj so zasedli sledeča mesta in kraje: Zapod, Topoljeno, Glavočnica, Vrbnica, Djuri, Vraniš, Krstac in še več drugih. Na srbski strani je bilo 100 mož ranjenih, oziroma mrtvih, med njimi dva častnika. Prodiranje Albancev v srbsko ozemlje se vrši v vedno večjem številu.

Spor me Japonsko in Kitajsko.

Japonska je začela prav oblastno nastopati proti Kitajski. Japonska vlada je stavila Kitajski zahteve, ki jih poslednja skoro gotovo ne bo mogla kar mirno sprejeti. Japonska zahteva: Kitajska ne sme dati nobenega dela obrežja in nobenega otoka v najem ka-

ki tuji državi. V izhodni Mongoliji ima izključno pravico do rudnikov Japonska, ki bo gradila železnice, ali pa dala pravico za zgradbo. Japonski bi naj Kitajska podaljšala najemniško pogodbo glede Port Arurja in železnice Saitung-Mukden na 99 let. Nadalje zahteva Japonska, naj se ji prizna najemniško pravico čez pokrajino Kiao-čou, katero so letos Japonci odvzeli Nemcem. Japonci tudi hočejo, da pristane Kitajska na to, da bi japonski častniki vežbali kitajsko armado, da bi se sprejeli v kitajsko finančno in prometno upravo japonski svetovalci in da bi se v kitajskih šolah, kjer se podučuje tuje jezike, sprejel tudi japonski jezik.

Drzne japonske zahteve so vzbudile na Kitajskem nemalo razburjenje. Neko rusko poročilo pravi, da se Kitajski ni dala točnega odgovora Japonski, a je že sedaj izjavila, da so japonske zahteve glede japonskih vojaških vežbalec in japonskih svetovalcev pri vladi nesprejemljive. Nemalo razburjenje pred grozečim resnim sporom med Japonsko in Kitajsko je nastalo tudi v Angliji, Severni Ameriki in Rusiji. Posebno Anglija se boji resnega japonskega tekmeča.

Grozna nesreča v Brežicah.

5 oseb ubitih, 2 težko ranjeni.

Iz Brežic se nam piše: V ponedeljek, dne 15. februarja se je dogodila tukaj grozna nezgoda. Gosp. Volčaršek, gostilničar na kolodvoru, je imel lastno plinovo razsvetljavo, katero je povzročal karbid, ki je bil shranjen pod hišo v klet. Vseled vel kanske povodnji je prišla voda tudi v klet, kjer je bil shranjen karbid, radi česar so se razvili po celi kleti močni plini. Da es zjutraj ob 5 na 5 uro je hotel hlapec, nevedeč, da je že voda prišla čez noč v klet, karbit spraviti na varno mesto. V ta namen je vzel luč in si svetil v klet. Ko odpre vrata, se naenkrat vname ves plin, vsled česar je nastala grozna eksplozija (razpok). Razrušena je bila cela stavba nad kletjo z velikim počom, ki se je slišal več ur daleč. Ubitih je bilo pet oseb, ki so večinoma še spali. Med temi je g. Volčaršek, žena, hčerka, ena rejenka in hlapec. Mater g. Volčarškega in še eno osebo s težko ranjeni odpeljali v bolnišico. Mrtve so ob 8. uri izkopali izpod razvalin in jih zapeljali na pokopališče. Sin g. Volčarškega se nahaja na bojišču.

Iz Brežic se nam še k goraji nesreči pred sklepom urednišva poroča:

Hlapec, ki je šel s prižgano svetilko v klet, se zove Marjan Lapuh. Mititišo: gostilničar g. Volčaršek, njegova žena, njuna 19 letna hčerka, 16 letna rejenka Marija Zlobč in hlapec Lapuh. Poškodovane so še 4 osebe: 2 tuji, mlakarica in stara gostilničarjeva mati, ki se bori s smrtjo. V okoliščini vse sipe popokale. Pokope se s šal 2 uri daleč. Volčarškova rodila se bila daleč okoli na do rem glasu in povsod priljubljena. Može je bil občinski odbornik in ud krajnega šolskega sveta. Na peti lico sredo se je vršil pogreb žrtve. Pet krst so pogrebnici zaporedoma resili na pokopališče. Tako žla tlega prizora v Brežicah že dolgo ni bilo. Nočeno okoli bilo suho, ko so položili vsi pet nesreč ozev v skupen grob. Bog daj nesreče cam več i mrt in pokoi!

20.000

V zadnjem trenutku pred zaključkom uredništva nam je uredništvo sporočilo izredno veselo vest. — Današnja številka „Slovenskega Gospodarja“ se tiska že v 20.000 izvedih. Več o tem prihodnje!

Razne novice.

Duhovniška vest. Č. g. Jožef Pinter, kaplan v Celju, je imenovan e. kr. vojnim kuratom in odide takoj na severno bojišče.

Č. g. Ignacij Brvar, kaplan pri Sv. Ilju pod Turjakom, je vpel can kot vojni kurat v Gradec. Stiri njegovi bratje so že bili vsi v vojni službi. Izmed teh je eden (Anton) mrtve, drugi (Jožef) se pogreša. Janez je ranjen s strelom v glavo in France je bil ranjen in se zdravi v Gradcu.

Iz pošte. Poštar Ivan Hötzl v Mislinji je na lastno prošnjo prestavljen v Hrastnik.

Iz učiteljske službe. Načelnik pri Sv. Rupertu v Slov. goricah Simon Ježovnik je stopil v stalni pokoj. Deželni šolski svet mu je ob tej priliki izrekel priznanje in zahvalo za njegovo mnogoletno in uspešno delovanje v učiteljski službi.

Vhod in ustoličenje novega celovškega škofa dr. Heisterja se je vršil na jako slovesen način v godeljo dne 14. februarja v celovski stolni cerkvi. Novi škof je imel nagovor, v katerem je razpravljal o vzrokih sedanje vojske, njenih dobrih posledicah in o dolžnostih, ki jih imajo verniki v teh resnih časih.

Bivši krški (celovski) knezoškof dr. Kahn umrl. V samostanu Tanzenberg na Koroškem je v ponedeljek dne 15. februarja predpohitro umrl po dolgi bolezni bivši krški knezoškof dr. Jožef Kahn. Sedanjí krški knezoškof dr. Adam Heister je podelil dr. Kahnu še dan pred smrtjo sv. zakramente za umirajočce. Nato pa so mu začele moči pešati. Dr. Kahn je bil

rojen l. 1839. V duhovnika je bil posvečen v Gradcu l. 1863. Za krškega škofa je bil imenovan l. 1887. L. 1909 se je na neki vožnji hudo ponesrečil in od tistega časa ni bil več zdrav. L. 1910 se je prostovoljno odpovedal škofiji. Pogreb se je vršil danes v Tanzenbergu. Rajni cerkveni knez je bil velik prijatelj in podpiratelj katoliškega tiska. Svetila mu večna luč!

Poljak izvoljen za generala jezuitov. Za generala jezuitov je izvoljen Vladimir Ledochovski, ki izhaja iz avstrijske poljske grofovske rodovine, katere člani so služili kot komorniki in pobočniki pri avstrijskih nadvojvodah in kot častniki v avstrijski armadi. Neki taa častnik se je branil sprejeti dvoboja, nakar je bil odpuščen iz armade. Vojvoda Parmški ga je nato sprejel v svojo službo. — Rojen je bil grof Ledochovski dne 7. oktobra 1866 v Loosdorfu na Niževavstrijskem. Znani nekdanj nadškof na Poznanjskem in poznejši kardinal grof Ledochovski je bil njegov stric: njegova sestra je znana vrhovna voditeljica družbe sv. Petra Klaver za rešitev sužnjev. Leta 1889 je v Krakov vstopil v red jezuitov. Slovi kot izvrstni poljski pisatelj.

Cesar zaupa v bodočnost. Z Dunaja poročajo: Cesar je sprejel v avdienci budimpeštanskega župana. Cesar se je o bodočnosti izrazil na upalno način. Razpoloženje cesarjevo je najboljše, izgleda izvrstno.

Ime najmlajšega nadvojvode. Dne 11. februarja je bil krščen sin prestolonaslednika nadvojvode Karla Franca Jožefa in nadvojvodinje Cite ter je dobil pri krstu imena: Robert, Karol, Ludovik, Maks, Mihael, Marija, Anton, Frage, Ferdinand, Josip, Oton, Hubert, Jurij, Pij, Ivan in Marko d'Aviano. Glavno ime Robert je dobil po svojem starem očetu, očeta svoje matere vojvodi Robertu Parmškem. — Krst se je vršil v gradu Schönbrunn ob navzočnosti cesarjevi in mnogih članov cesarske hiše. Krstna slovesnost je bila na cesarjevo željo radi sedanjih resnih časov zelo priprosta. Princea je krstil dvorni župnik dr. Seydl.

Novi davki. Koncem februarja ali začetkom marca namerava upeljati vlada nekatere nove davke, ker so državni izdatki vsled vojne močno narasli. Govorilo se je tudi, da bo zemljiški davek za 15% višji kot sedaj (odpravil bi se pred leti dovoljeni popust) in da se na novo upelje vinski davek. Poročali smo že, da so naši poslanci v tem oziru posredovali. Te dni sta bila v isti zadevi dr. Šusteršič in dr. Korošec vnovič na Dunaju ter dobila prepričanje, da je njih posredovanje bilo uspešno.

Obdelovanje polja v pomladi. Ker bo ravno letos potrebno, da kar največ obdelajo kmetje svoje polje, sta se obrnila poslanec dr. Korošec in dr. Verstovšek v menu Kmečke Zveze z vlogo na ministrskega predsednika, vojnega in poljedelskega ministra s prošnjo, da po možno-t odpustijo spomladni črnovojnike na dopust, dokler ne oskrbijo setve in njunega dela. V vlogi povdarjata, da ni mogoče ženam samim dovršiti vsega poljskega dela, ki se pa mora še bolj skrbno izvršiti kakor druga leta. V tej zadevi sta te dni osebno posredovala na Dunaju poslanca dr. Šusteršič in dr. Korošec.

Semena za setve. Iz mnogih krajev se je javilo, da bo primanjkovalo semena za setve. Posl. dr. Korošec in dr. Verstovšek sta opozorila poljedelskega ministra in ministrskega predsednika na pomanjkanje semen in zahtevala, da skrbí poljedelsko ministrstvo, da dobijo kmetovalci po Zvezi gospodarskih združenj, kmetijski družbi in njenih podružnicah potrebna semena po primerni ceni.

Popis žita in moke. V najbližjem času bodo uradno pooblašene osebe zapisovale, koliko žita in moke ima kdo. Vsakdo bo moral povedati resnico, sicer bi bil kaznovan. To povemo, da ne bo presenečenja, razburjenja in pozneje kazni. Vlada bo tudi določila, koliko sme katera družina obdržati žita in žitne moke; ostalo mora, seveda, proti plačilu, biti za pozneje na razpolago, da se uporabi tam, kjer je pomanjkanje. Danes, ko to pišemo, se vlada ni določila, koliko žita, oziroma moke bo za osebo ostalo v družini.

Berolinski list o slovenskih vojaki. Vojni poročevalec lista „Berliner Tageblatt“ posebej omenja slovenskoštajerske fante v bojih pri Dukli. Graški nemški listi so poročili „Berliner Tagblatt“ srenemili v toliko, da so poročali samo o „nekem štajerskem polku.“ V istini pa stoji v berolinskem listu: „Proti večeru so vrli Spodnještajerci in Slovenci z naskokom zavzeli vas Bzarna.“ Nam spodnještajerskim Slovincem, ki smo morali začetkom vojske prestatí marsikatero sumničenje, je mnogo na tem, da ves svet izve o zanesljivosti, pogumnosti in domoljubnosti vrlih sinov slovenskega ljudstva!

Junaški 87. pešpolk. Celjska „Deutsche W.“ piše: Od častnika 87. pešpolka na severnem bojišču smo prejeli te dni dopisnico, pisano dne 29. januarja, s sledečo vsebino: „Včeraj in danes je imel naš polk častna dneva. Ujeli smo 1 ruskega štabnega častnika, 1 najporočnika in 700 Rusov. Pri tem si je pridobil naš polk največje zasluge. Divizijo je jako pohvalil sam feldmaršal nadvojvoda Friderik.“ — Tudi celjska vahtarica izpoveda, da so naši slovenski fantje ne samo zvesti Avstriji, ampak tudi celi junaki.

Spoštujte svoj materni jezik! Vojni kurat č. g. Fr. Zagoršak piše z dne 7. febr. med drugim: Spoštujte svoj materni jezik, katerega vedo tukaj ceniti celo drugi, da celo generali. Moral bi samo videti naše slovenske fante, kako hrabro se borijo in s kolikim zatajevanjem prenašajo gorje in najstrašnejše rane. Ubogi reveži, koliko trpijo.

Le en dan, ko bi bil tukaj, bi pač mnogo in marsikaj videl, česar ni v domovini. Danes ponoči je prišlo krog sto ranjencev. In kaj misliš? Ali kaj tožijo? Govoril sem z nekim fantom, ki mu je krogla zlomila nogo. Bil je vesel in se smejal, kakor bi šel na gostijo. Vprašal sem ga, če ga boli, on mi reče: „En malo že“. Takih slučajev bi ti lahko navedel mnogo. Dela je sedaj zelo veliko. Najbolje bi bilo, da bi bil noč in dan pri bolnikih. Treba je iti od postelje do postelje ter malo spregovoriti z daj s tem, zdaj z onim, zdaj slovenski, zdaj nemški, zdaj poljski itd., dobro bi bilo, da bi znal vse jezike. Spet drugod je treba tolažiti, dajati navodila strežnikom, kako naj ravna s tem, kako z onim, temu zopet zamenjati obvezo, a tudi nosil se ne sme vstrašiti duhovnik, ampak, če ni drugače, mora sam pomagati prenašati bolnike. In tako mi mine dan za dnevom, da sam ne vem kedar. Res, lepa je služba vojnega kurača, a tudi težavna. Smo še vedno v Barfa s svojo bolnišnico, kjer opravljamo pravo samaritansko službo. Zdrav sem ter sem popolnoma zadovoljen. Iskren pozdrav!

* **Vojni kurat č. g. Januš Golce** piše dne 13. februarja č. g. prof. dr. Hohnjecu: Hvala za poslano vrstice. Bil sem z ranjeno nogo 16 dni v bolnišnici, a sedaj sem zopet na bojnem polju. Dosedanje zveste „krvne sorodnike“ so mi neusmiljeno v bolnišnici zagali, a trdno upam, da si prikočim v najkrajšem času na stotine novih in svežih. Revmatizem me pa bo menda spremljal celo življenje. V času vojne sem seveda tudi zdal napredoval v zabavljicah, ker sem zraven hrvaških in slovenskih se pričel še laških in madžarskih. Pozdrave vsem! Januš.

* **Vojni kurat č. g. Fr. Paulič** piše pištansko-mu župniku č. g. Rauterju: Velečastni gospod! Ruse je naš regiment zmagoslavno preganjal iz Ogrske čez Užok z jako malimi izgubami. Bilo je samo okoli 30 ranjenih. Sedaj smo v Galiciji proti S. namenjeni in upamo, da v par tednih gledamo upošteveno srednjo Galicijo. Tukaj nas je mnogo; sami junaki so Jelačići. Što Bog da i sreča junačka, hočemo zmagati in če Bog i Marija pomože, nečemo umreti. Sneg do pasu, mraz hud, tako, da mnogo vojakov premrzne. Bog nas obvaruj dolge vojske! Pozdravljeni vsi!

* **V Boga in Marijo sem zaupal.** Jožef Čepin, pionir na severnem bojišču, piše svojemu očetu, kmetu Francu Čepin v Pištanju: Nikar ne žalujte preveč za menoj. Mi ne gre že toliko hudo in v nevarnosti tudi nismo. Zdaj smo bolj od zadaj. Od kraja je bilo bolj hudo, ko smo bili v ognju in so krogle mimo glave letale kakor muhe ali tako, kakor kadar najbolj toča gre. Ali jaz sem zaupal v Boga in Marijo, pa me ni nobena krogla zadela. Zaobljubil sem se k Mariji Pomagaj na Brezje, če se pridem zdrav domov. Pri nas je zdaj močno mrzlo, snega pa imamo veliko.

* **Naši junaki se vesele naših listov.** Trenski vojak 87. pešpolka Alojz Stuehe, doma iz Stare-nove vasi na Murskem polju nam piše dne 12. februarja: Z velikim veseljem sem dge 10. svečana sprejel „Sl. Gosp.“ Zvečer smo djali svoje utrjene ude k počitku, ko prinese podčastnik pošto, oddaleč kliče že moje ime. Ko zagledam večji zavitek, skočim kvško in vidim res „Slov. Gospodarja“ in „Stražo“. Naenkrat ni bil v sobi nihče več zaspan, vsak bi bil rad imel en kosček, da bi bil. Moj tovariš Vamperger iz kapelske župnije vzame „Stražo“ in jo bere na glas, čez nekaj časa se je nabralo toliko poslušalcev, da je bila koča premajhna. Celo srečnega se počutim, ko prebiram Vaš list, ki me je kot prijatelj v življenju spremljal, kajti prebiram ga že od tistega časa, ko sem začel spoznavati svet. Mi smo sedaj v mestu „...“ Mrzlo ni ravno preveč; sedaj je nekaj dni bilo bolj južno vreme. Naši slovenski vojaki se zmiraj hrabro vojskujejo, ne boje se zimo, ne snega. Bog usliši Vaše in naše molitve, da bi se kmalu dosegla zmaga in sklenil pravičen mir, da se povrnemo k svojim dragim ženam in otročičem, ki nas že težko pričakujejo. Izročite še priske pozdrave znancom in prijateljem.

* **Zivi pokopani od sovražne granate.** Slovenski vojak Rado Polak, doma iz Slov. gorice, piše iz severnega bojišča: Predragi stariši! Komaj pridem enkrat do tega, da vam poročam par vrstic. Ležali smo nekoga dne v okopih. Granate, šrapneli in puškine krogle so silovito žvižgale. Bilo je, kakor bi mislil biti sodni dan. Jaz in dva druga smo ležali ob robu jarka. Naenkrat prižvižga sovražna granata in ni še minilo par sekund in bili smo vsi trije meter pod zemljo. Granata je namreč vrgla na nas ogromno plast prsti. Tisti, ki je bil poleg mene, reče: „Gospod korporal, sedaj bomo pa vsi mrtvi“. Nekaj časa smo rili kakor krti, potem pa smo utihnili in se umirili. Čez kake četrt ure so nas pionirji odkopali. Naš g. stotnik je vprašal, koliko je mrtvih. Hvala Bogu in Mariji, ostali smo vsi zdravi! Na tisto mesto, kjer smo bili zakopani, je padel pozneje šrapnel, toraj bi bili itak mrtvi. Obvarovala nas je toraj res Devica Marija. Ko bom imel priliko, vam poročam kaj več. Sedaj Vas pa iskreno pozdravlja Vaš Radko.

* **„Prleki“ na bojišču se zahvaljujejo.** Dragotin Novak, četovodja na severnem bojišču, nam piše: Dobil sem na bojišču dopisnice s sledečim besedilom: Vam in Vašim vrlim „Prlekom“ in tovarišem na bojnem polju želimo mnogo častnih činov. Željno čitamo Vaše dopise v „Slov. Gospodarju“. Srčno želimo, da bi se vsi slovenski in „prleški“ junaki skoraj ovenčani z vencem zmage zdravi vrnili v ljubo slovensko domovino! Srčno pozdravljamo! „Pohorske“. — Hvala za pozdrav iz domovine. Mi svojo nalogo vestno in zvesto vršimo. Slovenski možje

in fantje stojimo trdno kot skala v trpkem in krvavem boju za blagor domovine. Domačini! V gorečih molitvah se nas pridno spominjajte. Obračajte se posebno do Marije, naše nebeske pomočnice, da bomo voljno prenašali nepopisne težave te strašne vojske v hudi zimi v neprestani toči krogel in šrapnelov! — D. N., četovodja pri generalnem divizijskem štabu 28, vojna pošta 73.

* **Zgled vzornega mladeniča.** V vurbški župniji je bil fant, ki je bil vzor vseh mladeničev. Naj omenim samo toliko, v kolikor sem sam pričal njegove vrline. V pretečenem letu, ko je prišlo povelje od prejšnjega cesarja: Vsi pod orožje, se je naš ljubi Janežek, kakor povsod pokoren sin in Bogu vdan z veliko spoštlivostjo odzval temu klicu. Že prej miroljuben in pobožen, je sedaj bila prva skrb njegova za krepčanje duše. Za časa bivanja v Mariboru, kjer je pričakoval povelja, da odrine na bojišče, je redno dan na dan zahajal v Alojzovo cerkev ali v cerkev Matere milosti, kjer si je prosil pomoči in krepčila za težave in bridkosti, katere nudi vojska. Med tem časom od 1. do 25. avgusta je obiskal večkrat mojo hišo. Ali naš ljubi Janežek ni govoril ničesar rajši, kakor o Bogu in preb. Devici Mariji, katero si je izvolil za svojo mater. Dan pred odhodom v Galicijo me je še slednjikrat obiskal. Pri slovesu je pa omenil, da je bil predpoldan v cerkvi Matere milosti in da je tam kaj opravljal svojo pobožnost in se priporočil vsemogočnim zavetnicam. Pri tej priliki se je pritoževal: „Svojo človeško mater sem že zapustil in sedaj se moram nadzemske mater Marijo“. V mislih je imel namreč podobo Matere milosti. Dne 20. avgusta je pa i reč naš Janežek odri na severno bojišče. Od tam je še pisal dvakrat in poslednje njegovo pismo je bilo od dne 27. septembra, a vsakokrat se nam je priporočal v molitev. Zato raj ga je Marija, njegova posebna zaščitnica, po kratkih težavah sprejela v svet raj. Po poročilu vojnega kurata č. g. Skočiča je padel moj ljubi brat naš Janežek dne 9. septembra. Služil je Bogu in Mariji, cesarju in domovi č. zvesto, plačilo za to pa je prejel po kratkih težavah in trpljenju. Mladina preljuba, tega mladeniča si predstavi za zgled! Pobožno življenje pelje v lahko in srečno smrt. Tebi, ljubi brat, naš Janežek, pa bodi tista zemljica lahka! „V miru počivaj, sladko pri Mariji s hvaj!“ — Brat Josip na Vočelah pri Sv. Petru n. z. Maribora.

* **Servus, mi se že poznamo!** Ko je neki avstrijski jolk trčil ob rusko gardo, s katero se je že boril pri Ivangorodu, so med nasokočkom Rusi klicali našim vojakom: „Servus, mi se že poznamo!“

* **Pustne dni strašen bojni ples.** F. B. iz Sv. Lovrenca na Dr. p. k. suži pri poljskih lovcih, piše g. kaplanu z dne 9. febr.: Velečastni! Veliko pozdravov Vam pošiljam iz tega strašnega bojnega polja. Sporočam vam, da se tukaj zadnje pustne dni godi strašen bojni ples, kakršnega še svet ni videl. Vsak dan naš ruska premoča napada in mi jo krepko odbijamo; med strašnim ognjem ruskih krogel moramo večkrat z bajonetom nastopiti. Bijemo se kakor levi za našo ljubo domovino in sivolasega sv. tlega cesarja. Na več krajih se sliši zmajraj vpitje in kričanje naših ruskih ranjencev ter umirajočih slovenskih vojakov, ki jim žal bog ne moremo pomagati. Jaz moram sedaj že drugič biti na tem bojišču in zmiraj huiše se tukaj godi. Lakote, hvala Bogu, ne trjam. Vas pozdravlja udani F. B.

* **Zakaj se jokali?** Na Belo pri Kranju je prišel kot prvi izmed vojakov domov ranjenec po — bergljah. Nič ni pisal, kdaj da pride; domači ga niso še pričakovali, noč ga je prinesla, ravno ko so domači večerjali. Stopil je v hišo in obstal med vratmi. Obstal je med vratmi in zaplakal kot otrok. Takrat pa je zajokala cela hiša: žena, otroci in posli. To je bil srce pretrgajoč plač, ki ga ni bilo mogoče kmalu pomiriti. Ko se je pa polegel, so si najprvo povedali, zakaj so jokali. Mož je rekel, da se zato ni zamogel zdržati solz, ker je prišel domov, ker je mislil, da ne bo nikoli več. Žena pa je povedala, da je jokala zato, ker ga je zagledala živega, ker je tudi mislila, da ne bo nikoli več. In pa za to, ker je prišel po — bergljah. Ampak tudi to se bo preneslo, samo da je zopet doma!

* **To bo nathujše!** V eni izmed ljubljanskih vojaških bolnišnic leži mlad fant, edini sin močnega posestnika na Kranjskem. V Galiciji je bil ranjen v roko, katero so mu morali odrezati v komolcu. Sedaj čaka, da mu napravijo novo iz mavca. Oče in mati vesta samo, da je sin ranjen. Pogosto jima piše — z levico — in ju tolaži, da ni nič hudega. Prej noče iti domov, nego da dobi roko iz mavca, da se ne bosta oče in mati preveč prestrašila. „To bo nathujše, kar sem moral prestat, ko jima bom moral povedati, da mi manjka roka“, tako pripoveduje fant. „Kaj porečejo moja mati, kako se bodo prestrašili oče! Počasi jih bom pripravil na to. Edini sin in veliko posestvo imamo, toča kaj bo posestvo z gospodarjem brez — roke!“ In fant se zamisli, v njegovih očeh pa se kaže žalost, ko sluti v svojem srečnem neizmerno žalost očeta in matere, ko bosta izvedela resnico. — To bo nathujše!

* **V ruskem ujetništvu.** Od srede avgusta pogrešani enoletni prostovoljec Maks Kos iz Arclina pri Vojniku se je znašel. Bil je v Galiciji ujet ter je sedaj v Petropavlovsku, guberniji Akm. d. n. v Sibiriji, odkoder so stariši dne 14. februarja dobili pismo.

* **Vojni ujetnik-Francoz od nemškega škofa posvečen za duhovnika.** Dne 22. januarja je avgsburški škof dr. Lingg prišel v mesto Lechfeld, kjer se nahajajo francoski vojni ujetniki. Tukaj je škof posvetil v duhovnika francoskega ujetnika Ivana Regnera, ka-

teri je bil v domovini že posvečen v diakona, a je bil v vojski od Nemcev ujet. Nekemu drugemu francoskemu vojaku je škof dr. Lingg podelil zakrament sv. birme, ko ga je bil poprej (dne 8. januarja) tudi krstil, zakaj ni še bil krščen. Veliko število Francozov-ujetnikov je prisostvovalo svetim obredom.

* **Francoski vojaki so tudi pobožni.** V francoski armadi je zavlada v sedanjih vojski taka želja po nabožnih svetinjah in škapulirjih, da so iste že vojnim kuratom nazadnje popolnoma zmanjkale. Marsikateri vojaški duhovnik je bil prisiljen, da se obrnil na verne in pobožne Francoze, da mu isti pošljejo več nabožnih svetinj in škapulirjev na bojišče.

* **Usmiljena sestra brez rok.** V Mannheimu na Nemskem je vstopil v vlak častnik s šopkom podarjenih cvetlic v roki. Takoj je opazil neko usmiljeno sestro, ki je sedela v istem oddelku in je imela na prsih pripet železni zaslužni križec. Častnik se spoštljivo približa usmiljenki, da bi ji izročil šopek cvetlic. Toda osupnilo ga je, ko je opazil, da usmiljenka ne seže po šopku. Sestra, ki je spremljala usmiljenko, je povedala častniku, da je z železnim križcem odlikovana usmiljenka izgubila pri izvrševanju svojega požrtvovalnega poklica na bojišču obe roki. Od vseh usmiljenk, ki so obvezavale ranjence na bojišču, je ostala le samo ona pri življenju. Odlikovana usmiljenka je prestala grozne bolečine. Ta žalostna povest je napravila na vse navzoče v železniškem vozu tako globok utis, da ni mogel delj časa nihče izpregovoriti nobene besedice. Dogodek jim bo ostal v živem spominu vse življenje.

* **Cez 10.000 usmiljenih sester na bojiščih.** Občudovanja vredne junakinje krščanske usmiljenosti — usmiljene sestre — so se takoj, ko je izbruhnila svetovna vojska, prostovoljno ponudile, da pridejo na pomoč ubogim in obnemoglim ranjencem na bojišču. Od 35.000 usmiljenih sester iz reda sv. Vincencija Pavlanskega se jih je čez 10.000 oglasilo, da v resnici pokažejo to, kar vedno izpovedujejo, krščansko usmiljenost napram trpečim. In to so one nevarne osebe, katere so razne brezbožne vlade iztirale in jim odvzele skoro vsa sredstva za življenje! Sedaj so usmiljenke zavzele svoja mesta, da pokažejo, kakšno je krščansko maščevanje nad sovražniki. Njihovo maščevanje je nežna, materinska skrb, s katero olajšujejo strašne bolečine ubogim ranjencem.

* **Koliko francoskih duhovnikov je že umrlo v vojski?** Dosedaj je francoskih duhovnikov v vojski umrlo že čez 2000. Med temi je tudi nekoliko redovnikov. Francoska prostozidarska (liberalna) vlada je dosegla čisto nasprotno, kakor je nameravala, ko je določila, da morajo tudi francoski duhovniki iti pod orožje. Mislija je, da bodo duhovniki in bogoslovci izgubili v vojski svoj poklic. A ravno nasprotno! Razuzdano življenje njih vojnih tovarišev jih v njih poklicu še bolj utrjuje. Duhovniki se izmed vseh vojakov v vojski po hrabrosti najbolj odlikujejo. Druge bojevnike s svojim zgledom hrabrijajo in jim ob času smrti delijo svete zakramente.

* **Povodnji v Italiji.** V Gornji Italiji je padlo toliko snega, kakor že več let ne pomnijo. Vслед južnega vremena se je pa začel sneg taliti in nastale so tako silne povodnji v Gornji Italiji, da je pretrgana na več mestih brzojavna in železniška zveza. Škoda, ki jo povzročajo povodnji, je ogromna.

* **Pegasti legar.** V dobi od 7. do 13. februarja je bilo v tostranski državni polovici javljenih 316 slučajev pegastega legarja in sicer po 2 slučaja v Celju, Gradcu in Oberwölzu, 228 slučajev v ujetniškem taboru v Thalerhofu, 15 slučajev v Knittelfeldu, 28 slučajev v Smihelu na Gornjem Štajerskem, po en slučaj v Wagni pri Lipnici, Köllachu in v Angeru pri Feldbachu. Razven slučaja v Celju se gre za osebe, ki so prišle z bojišča.

* **Kdaj in kje sejmo zgodnjo zelenjad?** Pripravite, kakor hitro dopusti vreme, najboljše zavetne in solčne prostore za pridelovanje zgodnje zelenjade! Domači vrtovi, solčno in zavetno ležeče njive z lahko zagojeno zemljo in sploh vsak prostorček, ki ima ugodno lego in dobro zemljo, je primeren v ta namen. Pripraviti je treba gnoj sedaj pozimi na mesto, da bo šlo obdelovanje čimprej od rok. In ko nastopijo meseca februarja in marca ugodni dnevi, nemudoma obdelajte in pripravite zemljo za zgodnjo setev. Za nas je važen zgoden pridelek. Hitro pa raste zelenjad le tedaj, ako je zemlja dovolj gorka, dovolj vlažna in dobro pognojena. Za povolen uspeh je tedaj pred vsem važno, da izberemo najboljše prostore, bodisi glede lege in zemlje. Kdor hoče pridelati prav zgodnjo zelenjad, naj seje prvo solato, kolerabe in zgodnje zelje na kakem zavetnem prisojnim mestu ob južnem zidu, ali pa še bolje v pravilno pripravljen gnoj (gorko gredo) že koncem februarja. Za silo nam tudi dobro služi kak zaboj, ki ga potopimo v zemljo, napolnimo s prstjo in pokrijemo s kakim oknom. Tako si na razne načine z malim trudom in malo pazljivostjo vzgojimo prav zgodnje sadike, ki jih potem ko so dovolj razvite in dobro urejene, presadimo na prsto. Pri tej priliki bi se posebno opozoril na gredice ob južnih stenah. Na takih ugodnih prostorih se dajo tudi brez oken vzgojiti zgodnje sadike, ako setev ob mrzlih nočeh primerno pokrivamo in jo zalivamo samo ob lepih dneh, in sicer le dopoldne in pa z malo pogreto prestaro vodo. Mrzla studenčnica je že sama ob sebi jako neugodna za zalivanje. Ako pa zalivamo z njo proti večeru, je pa kakor strup za nežne rastline. Tudi v primernih zabojčkih, ki jih imamo na oknih v sobi, se da za silo vzgojiti nekaj sadik. Razen kolerabe, zgodnjega zelja in deloma solate sejmo vse našete zelenjadne rastline kar naravnost.

nost na stalno mesto in jih nikoli ne presajamo. Najprej pride na vrsto korenje in bob. Potem po vrsti spinaca, repa, solata in grah. Proti koncu marca ali prve dni aprila sadimo krumpir in koncem aprila ali začetkom maja fižol.

„Zbirka domačih zdravil, kakor jih rabi slovenski narod“ je naslov knjige, ki sta jo ravnokar izdala zal. Goričar in Leskovšek v Celju. Knjiga stane 1 K. Pregledala sta jo dr. Praunseis, okrožni zdravnik v Celju, ter dr. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v St. Vidu na Koroškem, ter našla, da so notri nasvetovana zdravila dobra in neškodljiva. Torej!

* **Slivnica** pri Mariboru. Dne 15. t. m., po polnoči, je vlak povozil nekega neznanega moža delavskega stanu, starega okoli 65 let. Pri sebi ni imel nobenih pisem ali znamenj, kakor 10.78 K ter očala, ki so bila v Mariboru pri dr. Jožetu (Truttschl) kupljena. Na žepnem robcu so našli črke Č. F. Neznane moža so spravili v mrtvašnico v Slivnico.

* **Sv. Trojica** v Slov. gor. Dne 26. t. m., ob 3. uri popoldne, se proda na javni dražbi pri c. kr. okrajni sodnji v St. Lenartu v Slov. gor. zapuščina umrlega Franceta Ploj, ki vsebuje premičnine in nepremičnine, kakor je navedeno v današnjem inseratu (glej 8. stran). Posestvo, lastnina rajnega Franceta Ploj, se odlikuje po rodovitnosti in lepi legi. Ker leži imenovano posestvo tudi v ogroženem kraju, zato vabimo pošteno misleče in premožne kupce, da bi porabili lepo priliko in kupili Plojevo zapuščino, da tako ostane lep kos slovenske zemlje v domačih rokah.

* **Sv. Jurij** ob Ščavnici. Bralno društvo ima v nedeljo, dne 21. t. m., svoj občni zbor v čitalnici in sicer popoldne po večernicah z navadnim sporedom. Pridite!

* **Sv. Križ** na Murškem polju. Kakor je pokazala stroga sodnijska preiskava, nesreče pri kopanju studenca v Murškem vrhu, radi katere je dvignilo državno pravdnitvo tožbo, ni zakrivil studenčni mojster Franc Bratina v Križevcih, ampak nesrečnež sam. Sodišče je spoznalo mojstra za nedolžnega in ga popolnoma oprostilo. Vse drugo je izmisljeno.

* **Stara-Novava** pri Ljutomeru. Dobiček tombole za avstrijski Rudeči križ v nedeljo, dne 14. t. m. v gostilni M. Prelog v Stari vasi je znesel 70 kron. Skupno se je tekem vojske iz naše občine iz raznih donoskov za avstrijski Rudeči križ c. kr. okrajnemu glavarstvu v Ljutomer izročilo 488 K. Vsem blagim darovalcem Bog stoterno povrni in se njim v imenu podružnice avstrijskega Rudečega križa v Ljutomeru zahvaljuje Jakob Stuhar, občinski predstojnik v Stari-Novavi.

* **Sv. Marjeta** niže Ptuj. Tukaj je dne 16. februarja umrl Tomaž Mikl, veleposestnik, in trgovec, star 78 let. Pogreb spoštovanega moža, ki je bil daleč na okoli poznan, se je vršil v četrtek, dne 18. februarja. N. p. v m.!

* **Poljčane**. Dne 28. januarja smo spremili k večnemu počitku priljubljenega moža Jerneja Senegačnika. Rajni je bil kovač, posestnik, prvi občinski svetovalec, ud posojilničnega načelnika itd. Bil je vrl naš pristav in dolgoletni zvesti naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Svetila blagemu pokojniku večna luč!

* **Smilavž** pri Slov. Gradcu. Zadnji teden se je zgodila velika nesreča. Pri vožnji iz Slov. Gradca se je ponesrečila veleposestnica vdova Marija Verdnik p. d. Lakovnica in Anton Vitko p. d. Popič, kmet iz Podgorja. Nad mostom, pritižno sredi pota med Slov. Gradcem in Podgorjem, je cesta tako nizka, da je večkrat preplavljena; tu se je zgodila tudi nesreča. Oba so našli danes utopljena v Suhodoljski ob Starotiskem polju. Konj Lakovničin je bripljal ponoči prazen voz na dom. Ta nezgoda je vse silno pretresla. Oba ponesrečenca sta bili ugledni osebi, zlasti je bila priljubljena „Lakovska mati.“

* **Smartno** pri Slovenjgradcu. Dne 8. t. m. je vlomil v župnišče v času, ko je bral č. g. župnik Iv. Lenart sv. mašo, neki Martin Skodnik in odnesel 430 K denarjev. Izročili so ga sodišču.

* **Mozirje**. V nedeljo, dne 28. svečana, popoldne po večernicah, ima naše izobraževalno društvo svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Občni zbor se vrši v prostorih Kmečke hranilnice in posojilnice v Mozirju. Vabijo se vsi udje in prijatelji društva!

* **Celje**. Vsled večdnega neprestanega deževja sta reki Voglajna in Savinja tako narastli, da sta izstopile iz strug, ter povzročile velike poplave v okolici Celja.

* **Sv. Lenart** nad Laškim. Dne 9. t. m. je umrla Terezija Lapornik, žena tukajšnjega posestnika in najstarejšega naročnika „Slovenskega Gospodarja“, Martina Lapornika na Gori. Rajna je bila zvesta žena, skrbna mati in pridna gospodinja. Od deveterih otrok jih še živi pet, ki so že vsi preskrbljeni. Eden sin se nahaja kot podčastnik na severnem bojišču. Kmalu bila bi lahko obhajala zlato poroko s svojim možem, da je ni prej Vsegamogočni poklical k sebi po plačilo, ki ga je zaslužila s potrpežljivostjo in udanostjo v božjo voljo. V svoji boleznini se je skrbno pripravljala z večkratnim prejemom svetih zakramentov na smrt. Pogreb se je vršil dne 11. t. m., ob obilni udeležbi faranov, kakor tudi tistih, ki jim je bila rajna krstna ali birmska botra. Slaško spavaj, dobra mati!

* **Sv. Vid** pri Grobelnem. Dne 29. januarja je umrla soproga tukajšnjega g. nadučitelja Hermina Stritar. Vse jo je žislalo in sročevalo, saj je bila

tako prijazna in ljubezniva do vsakega tudi najprostejšega. Bila je skrbna gospodinja, dobra mati, blaga gospa in vzor učiteljica. Kako je bila rajna, vneto za svoj poklic, kaže to, da je do zadnjega hodila v šolo. Mali otroci prvega razreda so imeli v njej ne le dobro učiteljico in vzgojiteljico, ampak tudi ljubezni polno mater. Udeležba pri pogrebu je bila tako obilna, da se redko kedaj kaj takega vidi v St. Vidu. Znanci in znanke so prihiteli od blizu in daleč, da skažejo rajni zadnjo čast. Žalost je splošna in izguba velika. Mnogo solz se je pretečilo po njej, ker jo je vse rado imelo in ljubilo. Bog ji bo gotovo podelil obilno plačilo, ker se je toliko trudila za dobro vzgojo otrok. Vsi jo hočemo ohraniti v najhvaležnejšem spominu. Sveti ji večna luč!

* **Pilštanj**. Mart n Kolar iz Drenskega rebra piše svoji ženi iz Moskve: Bl sem težko ranjen in si nisem mogel pomagati, da bi zbežal. Obležal sem. Pa so prišli ruski vojšaki do mene, me obvezali in odpeljali v bolnišnico. Zdaj sem strašno daleč v ruski deželi. Hvala Bogu, da sem tako lepo ozdravel. Zdaj sem popolnoma zdrav, nimam pokvarjenega života, ne rok, ne nog, samo rebra me še bolijo na levem kraju, kjer je bila rana. — Strašno me skrbi, kako se vam godi in kako je doma, tako, da mi srce od žalosti kipi. Ne bodi preveč v skrbeh za mene. Mi ne gre preveč slabo. Na hujše je za tobak, pa sem se ga že skoro odvalil.

* **Dobova**. Učenke naše šole so priredile v nedeljo, dne 14. t. m., gledališni igri „Snežulčica“ in „Biseri in cekini.“ Razveselil nas je njih prvi krepki in pogumen nastop, s čustvom so izvrševale svoje uloge, deklaroval domoljubne pesmi ter venčale častno svojo nalogo s cesarsko himno — vse to na korist avstrijskemu Rudečemu križu, za katerega se je nabralo 90 K. Za vojsake so izdelale ir Bilrotovega papirja krpe za noge in iz volne različno toplo perilo. — Dne 13. in dne 14. t. m. je poplavila velikanska povodenj.

* **Petkova „Straža“** bo prinesla seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov. „Straža“ stane na leto 10 K, pol leta 5 K, četrt leta 2.50 in se naroči pod naslovom: Upravištvo „Straža“, Maribor.

* **Laško**. Izobraževalno društvo v Laškem ima v nedeljo, dne 21. februarja 1915, po rani službi božji v prostorih Izobraževalnega društva svoj redni občni zbor z navadnim dnevnim redom.

* **Pogrešajo se**: Rado Lenard od I. maršbataljona, 2. stotnije, 27. domobranskega pešpolka, ki je dne 30. septembra odšel iz Tolmina v Galicijo. Ako kdo kaj ve o njem, naj blagovoli to sporočiti na trdnjo Pinter in Lenard, železnica v Gorici. — Janez Plank, deželnoobrambovski pešpolk št. 26, 6. stotnja. Če kateri njegovih sobojevnikov kaj ve o njegovi usodi, naj blagovoli to naznaniti njegovi ženi Mariji Plank, okolica Podvin, pošta Polzela. — Martin Spruhman, korporal, 87. pešpolka, vojna pošta št. 73, oddelk strojništva pušk št. 3. Če kdo kaj ve o njegovi usodi, naj blagovoli naznaniti njegovemu očetu Jožetu Spruhman, pošta Ročica ob Paki št. 16. — Rud. Mraz, pešpolk št. 87, 5. stotnja, vojna pošta št. 73. Če kdo kaj ve o njem, naj naznaniti to njegovi materi Mariji Mraz, Okroglice št. 6, Ljubor pri Zidanem Mostu. — Pavel Toličič, 5. stotnja, lovski bataljon št. 48. Če kdo kaj ve o njem, naj naznaniti to njegovi sestrini Ani Toličič v Hočem Pohorju, pošta Hoče pri Mariboru. — Črnovojnik Franc in Janez Ugovšek, služila pri črnovojniški, maršbataljonu št. 14, 1. stotnja, 2. voj, vojna pošta št. 186. Če je komu kaj znano o teh dveh, se uljudno prosi, naj se blagovoli sporočiti pod naslovom: Janez Ugovšek, posestnik, pošta Sv. Francišek Ksaveri, v Zgornji Savinjski dolini. — Rezervist Valentin Kostanjevec, po dom. Tekmečev, doma iz Kicarija pri Ptuj. Bil prideljen štabu 27. pešpolka. Če morda kdo kaj ve o Kostanjevcu, naj blagovoli to naznaniti ženi Mariji Kostanjevec, posestnici v Kicariju pri Ptuj. — Jožet Kaučič, domobranski pešpolk št. 4, 13. stotnja, vojna pošta št. 48. Če kdo kaj natančneje ve o njem, naj sporoči očetu Pongracu Kaučič, pošta Meža ob Dravi pri Spod. Dravogradu. — Franc Drobež od 87. pešpolka, doma iz Polzele. Služil je pri črnovojniškem maršbataljonu št. 30, 4. stotnja, 1. voj. Odšel je v Galicijo dne 20. decembra iz Gorice. Odgovor se prosi proti povračilu vseh stroškov na njegovo ženo Julijano Drobež, Ločica št. 44, pošta Polzela. — Alojz Markovič, domobranski pešpolk št. 26, 3. stotnja, vojna pošta št. 48. Od dne 30. oktobra ni več glasu od kmenovanega. Če morda kateri njegovih sobojevnikov kaj ve o pogrešanem, naj naznaniti soprogi Mariji Markovič, posestnici v Cezanjevcih pri Ljutomeru. — Luka Brelih, infanteristi pešpolka št. 47, 5. stotnje, vojna pošta št. 73. Kdor bi kaj vedel o njem, se prav uljudno prosi, da to sporoči Ani Brelih, Podmelec, Primorsko. — Martin Dajčar, infanteristi 87. pešpolka, 12. stotnja, vojna pošta št. 73. Če bi kdo kaj o njem vedel, naj naznaniti njegovi ženi Ani Dajčar, posestnici v Radomeru, pošta Ljutomer. — Avgust Sabathl, infanteristi pešpolka št. 47, 14. stotnja, vojna pošta št. 73. Odgovor njegovi ženi Ivani Sabathl, na Remniku št. 80, pošta Lucane. — Matija Plečuh, 87. pešpolk, 5. stotnja. Njegove sobojevnike se prosi, ako kateri kaj ve o njem, naj sporoči njegovi ženi Tereziji Plečuh, Bunčani, pošta Križevci, Stajersko. — Alojz Zmavc, 47. pešpolk, 5. stotnja, vojna pošta št. 73. Če kdo kaj ve o njem, naj sporoči ženi M. Zmavc, posestnici v Zimici, pošta Sv. Barbara pri Mariboru. —

Zadnja poročila, došla v četrtek 18. febr.

Avstrijci zasedli mesto Kolomea.

Dunaj, 17. februarja.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa: Po dvadnevem boju so avstrijske čete včeraj pozno popoldne zavzele mesto Kolomeo v južno-izhodni Galiciji.

V bojih na južni strani Kolomeje, pri mestecih Kluczo Veliki in Müszin, ki so trajali od 15. februarja naprej, so se Rusi silovito trudili, da bi mesto Kolomeo obdržali v svoji posesti. Dobili so mnogošte-

vilna ojačenja. Srđiti ruski protinapadi so se izjalovili, naše prodirajoče čete so na obeh straneh ceste vrgle sovražnika večkrat nazaj. Pri tem je naša artilerija prizadela Rusom velike izgube.

Ob 3. uri popoldne v torek se je po splošnem napadu posrečilo našim četam, da so vrgle sovražnika kljub silnemu protinaporu iz njegovih zadnjih postojank pred mestom. Istočasno s bežečimi Rusi so došli Avstrijci v mesto Kolomea. Naši so zabranili, da Rusi niso razdrli most čez reko Pruth. Avstrijci so takoj iz mesta izgnali Ruse in isto zasedli. 2000 ujetnikov, več strojnih pušk in 2 ruska topa sta prišla v naše roke.

V karpatskem ozemlju do bližine prelaza Vyskov se boji z veliko srđitostjo nadaljujejo. Naši so prignali zopet 4040 ujetih Rusov.

Na bojišču na Rusko-Poljskem in v Zahodni Galiciji se vršijo le topovski boji.

Avstrijci obstreljujejo Bar.

Milan, 17. februarja.

Po poročilih iz Cetinja so priplule predvčeraj jutraj tri avstrijske vojne ladje in sicer 1 avstrijski torpedni lovec in 2 torpedna čolna v luko Bar in so obstreljevale z blagom naložene francoske ladje, ki so bile v spremstvu francoske vojne mornarice. Skoda je malenkostna, zadeta je bila le črnogorska ladja-jadrnica.

Kitajska in Japonska.

Berlin, 17. februarja.

Listi poročajo o rastoči napetosti med Kitajsko in Japonsko. Preko Kodanja se poroča, da so na Japonskem brzojavno vpoklicani pod orožje vsi Japonci, ki so podvrženi vojaški službi. Preko Londona se poroča iz Pekinga, da se je Kitajska odločila, da pogajanj z Japonsko glede njenih Kitajski stavljenih zahtev sploh ne bo več nadaljevala. Na Kitajskem se protijaponska agitacija močno širi.

Loterijske številke.

Trst, 10. februarja:	29	2	6	56	58.
Dunaj, 13. februarja:	2	61	48	62	84.

Listnica uredništva.

Celje: Kakor smo že opetovano povedali, pesmi ne moremo priobčevati, ker nam primanjkuje prostora. — Poljčane, Ptuj: Rokopisi se ne vračajo. Kam pa bi prišli, ako bi moralo uredništvo vse rokopise shranjevati in jih po pošti vračati dopisiljateljem. Pozdrave! — Vrnarsko nadzornišvo za Stajersko v Gradcu: Radji oddaje tri smo že pred 14 dnevi prinesli dočeno notico. — Dobrna pri Celju: Kakor vam znano, sedaj „Gospodarske Novice“ ne izhajajo. A rokopis pa bomo izročili dotičnemu g. uredniku. Pozdrave! — Globoko: Preobširno za sedanje razmere.

Bučno olje

se naredi prav izvrstno na Purgovem mlinu v Jurčevih niže Ptuja. 100

Trgovski pomočnik

se takej sprejme v trgovini g. Janeza Löschnigga v Šmarju pri Jelšah. 1/3

Iščem hlapca

za poljska dela. Je lahko oženjen in bi žena imela tudi zasluzek. Plača po dogovoru. Ponudbe Ferd. Roš, veleposestnik Hrastnik ob juž. železnici. 113

Gostilna

dooro idočs se zaradi smrti po nizki ceni odda. (Morrehof) Morregasse 10. Gradec. 110

Pozor

V moji žagi je bil ukraden jermen 7 metrov dolg 13 cm širok. Če kdo kaj zve, prosim obvestiti proti nagradi 20 kron. Trataik Ribič Prihova pošta Mozirje. 115

Iščem majersko službo

za 3 do 4 osebe. Kdo potrebuje majerja, naj vpraša Jurija Glaser v Lohnici pošta Bistrica pri Mariboru. 109

Gostilna

z dvema oraloma dobre zemlje z večjim vrtom tik okrajne ceste se dobrovoljno približno za 7400 K proda. Natančneje se izve pri D. Omerzu Slov. Bistrici. 83

Pri c. kr. rudniškem in plavžarskem oskrbništvu v Celju

se sprejemajo zdravi in krepki delavci železarsko in kovinarsko-topilniarske ali pa steklari-niarske stroke za prašn co rude topilnico cinka in valjarno ploščevine v stalno in primerno plačano delo. — Tozadevna vprašanja in ponudbe naj se pošljejo naravnost na c. kr. rudniško in plavžarsko oskrbništvu v Celju. 108

Vsakovrstne lišaje

tudi stare lišaje na glavi in v brkah, kožne izpuščaje, arbecio, kraste se takoj odpravijo, če se rabi moje kosmetično, naravno univerzalno sredstvo zoper lišaje. Rabi se treba le kratko časa. Mnogo zahvalnih pisem. — Cena 3 K. Edina zaloga: M. Vetter, Dunaj III, Kärntnergasse 15. 111

Izšel je dv jni zvezek

„Domače knjižnice“

v obsegu 224 strani ter stane s poštnino vred 70 vin. Zelo zanimiva vsebina, med drugimi krasna povest za praprsto ljudstvo, „Prosjak Luka“. Prodajalci 10 od sto poposta. Založnik dr. Ljud. Koser, Jurčinci pri Ptuj, Stajersko. 96

Zdrava in močna

dekle

v starosti 14 let, ki je dovršila s boljšim uspehom ljudsko šolo, ima veselje do uka v kaktini trgovini. Več se izve pri Stadler Ani, pos. v Dražji vasi, Petrovče. 86

Gračina na Hrvaškem

sprejme takoj dva (lovca) logarja. Pogoj je starost 40 50 let oženjen, z malo družino, najboljše brez iste. Vstop takoj. Ponudbe in spridevala se naj pošljejo na ravnateljstvo Zankidver pošta Vinica pri Ormožu. 94